

Leeft een gelovige door zonder lichaam ergens in de hemel "bij de Heer"?

Dag allemaal,

Een poosje geleden kwam ik het weer eens tegen, nl. dat men als gelovige bij het sterven gelijk naar de hemel gaat en daar verder leeft zonder lichaam.

De gedachte die hier achter zit is dat men, als men tot geloof komt, gelijk ook eeuwig leven krijgt (Joh. 5:24) en dat slechts het lichaam sterft bij het sterven, en dat de ziel en de geest van de mens (dus niet de adem des levens, anders gezegd de levensgeest zoals in Pred. 12:7) naar de Heer gaan en daar in de hemel een tussentijd verblijven om bij de wederkomst een nieuw lichaam te krijgen op wat voor manier ook.

Eerst iets over hoe het volgens Paulus gaat bij de wederkomst.

Wat zegt Rom. 8:18-24 wat betreft hoe het zal gaan bij "het openbaar worden van de zonen Gods" (1 Joh. 3:1-2), anders gezegd wanneer het bij de opstanding en/of verandering bij de wederkomst duidelijk wordt wie de echte gelovigen zijn?

Door vernietiging en opnieuw scheppen, of door bevrijding van hetgeen door de zondeval is veroorzaakt ?

De schepping wordt niet vernietigd om daarna weer herschapen te worden en de zonen Gods worden niet bevrijd van hun lichaam, ook niet bij het sterven, maar hun lichaam wordt bevrijd van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.

Paulus heeft het over het feit dat levende gelovigen bij de wederkomst veranderd worden zonder hun lichaam kwijt te raken (Rom. 8:11).

De gelovigen doen onsterfelijkheid en onvergankelijkheid aan die zij verkrijgen van God (1 Kor. 15:42-58), kennelijk net als dat gelovigen Christus "aandoen" of zich met Christus "bekleden" (Gal. 3:26-27). Het proto-type van zo'n lichaam is Jezus' menselijke lichaam wat bij de opstanding veranderd, anders gezegd verheerlijkt is (Filip. 3:20-21)

Men legt 2 Kor. 5:7-8 en Filip. 1:21-23 (19-26) zo uit dat die bij het sterven gebeurt, en niet bij de opstanding, en dat men daarnaast hemelwaarts wordt geroepen (Filip. 3:13-14). Men krijgt bij de opstanding de beloning, niet bij het sterven. De beloning is eeuwig leven, onsterfelijkheid en onvergankelijkheid en onverwelkelijkheid die bij de openbaring van Jezus Christus wordt gegeven, en niet bij het sterven (1 Pet. 1:3-7; 2 Pet. 1:4). Het zijn beloften die bij de openbaring van Jezus en bij de openbaring van alle ware gelovigen worden vervuld. De gelovigen staan in de hemel in het boek des levens opgeschreven en hun namen worden openbaar bij het oordeel bij de opstanding der doden.

In 2 Kor. 5:10 wordt het duidelijk dat dit niet bij de dood gebeurt, maar bij het oordeel voor de rechterstoel van Jezus, dus bij het scheiden van de schapen en de bokken (Mat. 25:31-35; Marcus 8:38).

Ik geloof dat Jezus de doden roept en dat die roep zo krachtig is dat men opstaat uit de dood waarbij de gelovigen een passend lichaam ontvangen wat onsterfelijk en onvergankelijk is, anders gezegd de opstanding ten leven (Joh. 5:28-29), omdat bij het tot geloof komen, men

Leeft een gelovige door zonder lichaam ergens in de hemel "bij de Heer"?

niet meer in een veroordelend oordeel komt als gelovige, maar vanuit de geestelijke dood tot geestelijk leven is gekomen door wedergeboorte (Joh. 5:24-27; 3:1-8).

Men krijgt niet letterlijk eeuwig leven bij het tot geloof komen, doch het is een belofte die gegeven wordt voor later en die bij de opstanding op de laatste dag wordt vervuld, anders gezegd "in de toekomstige eeuw" (Marcus 10:30; Mat. 19:27-29; Lukas 18:28-30; Joh. 6:52-57).

Ik geloof dat de gehele persoon, ook de gelovige, sterft en geheel wordt opgewekt en niet ergens als onstoffelijk wezen zonder lichaam ergens in de hemel aanwezig is en zich dan al verheugt in het bezitten van eeuwig leven daar.

De "krans van het leven" wordt niet gegeven bij de dood en dat men dan gelijk "bij de Heer" is, maar bij de dag van het oordeel (2 Tim. 4:1), anders gezegd "te dien dage" (2 Tim. 4:8). Dat maak ik op uit het verband, waarin in vers 8 niet ieder persoon onafhankelijk van elkaar bij ieders eigen dood die krans des levens ontvangen, maar allen tegelijk, die zijn verschijning hebben liefgehad, en wel "op die dag", de dag van de opstanding, op de dag dat "de levensverzekering wordt uitgekeerd".

Ook 1 Thess. 4:13-18 spreekt over het tegelijkertijd het eerst opstaan (de le opstanding, dus die der gelovigen), bij de wederkomst, terwijl de nog levenden bij de wederkomst dan ook veranderd zijn en tegelijkertijd de Heer in de lucht tegemoet gaan en hem begroeten op zijn reis naar de aarde en met hem terug gaan naar waar zij vandaan kwamen, nl. van de aarde, en niet dat Jezus bij de wederkomst de zielen/geesten van de gelovigen meeneemt vanuit de hemel om ze op aarde een nieuw lichaam te geven.

Vriendelijke groet, Elle